

Øvelsen, indtil han naaede Midten af den lille Eksercerplads og kun var „2 Minuters Vej fra Kasernen“. Kompagniet var den Gang i Marchkolonne med Marchfrihed, men nu gav Premierløjtnanten Signalet „Giv Agt“ for at gaa over til Retmarch. Da den ualmindelig stærke Nedbør, vi have haft i Vinter, havde oplødt hele Terrainet — det er under Sagen oplyst, at Vandet stod paa et enkelt Sted helt op til Jernbanelinien —, maa Øvelsen have været meget anstrengende, thi Mandskabet har uafbrudt maattet arbejde sig gennem Terrainet. At Mandskabet derfor var træt og maaske overanstrengt, da det naaede Eksercerpladsen, er i høj Grad sandsynligt. Føjes hertil, at den Vejlængde, Kompagniet skulde marchere fra det Øjeblik, der blev givet Signalet „Giv Agt“, kun er 300 Alen, kan man ikke forlange, at Overgangen fra Marchfrihed til stram March skal kunne ske øjeblikkelig. Men hertil tog Premierløjtnant Bahner intet Hensyn. Han fandt, at Marchen „var meget daarlig“, og da den „trods gentagne Paamindelser og Trusler med Nægtelse af Nattegn og Orlov ikke blev bedre“, gav han straks ved Indmarchen paa Kasernen Kompagniet Meddelelse om, 1) at der ikke vilde blive givet Nattegn Lørdag den 15, 2) at ingen vilde faa Orlov til at forlade Garnisonen Søndag den 16., samt 3) at ingen vilde faa Fritagelse fra Middagsspisningen om Søndagen. Ved den sidstnævnte Indskrænkning berøvedes Mandskabet saaledes den Frihed, det ellers har til at benytte Søndagen efter eget Tykke. Premierløjtnanten blev dog ikke staaende herved, thi han befalede endvidere, at alle disse Nægtelser ikke alene gjaldt for det Mandskab, der havde deltaget i Øvelsen, men tillige for det Mandskab, som paa Grund af anden Tjeneste havde været fraværende.

Den begaaede Forseelse bestod, efter Premierløjtnantens Mening, i, at Mandskabet havde marcheret daarligt. Men Straffen derfor er, naar man vil anvende Disciplinarmidler, Eftereksercits. Denne Straf maatte imidlertid, efter Kaptajn Würtz' Instruks, der var indført i Uddannelseskompagniets Disciplinarbog, ikke anvendes uden efter Indstilling til Kompagniet. Premierløjtnant Bahner var vidende derom, thi han havde desangaaende givet en skriftlig Attestation i nævnte Bog. Hvis det derfor var hans Mening, at der burde skrides ind i Anledning af det skete, maatte han gøre Indberetning til Kompagnichefen og overlade Afgørelsen til ham. Men i Stedet for at følge den foreskrevne Vej besluttede Premierløjtnanten at benytte den ham af Kompagnichefen givne Bemyndigelse til at uddele Nattegn, meddele Orlov om Søndagen og fritage for Møde ved Middagsspisningen til en Nægtelse af disse Begunstigelser, der maatte faa Karakteren af Straf, og det var jo ogsaa hans Hensigt, at den skulde virke paa denne Maade.

Fra Begyndelsen var Kompagnichefen, Kaptajn Würtz — jfr. Indberetningen af 18. Januar Pkt. 3 — af den Anskuelse, at Premierløjtnant Bahner var gaaet udenfor den ham af Kompagniet givne Ramme for Anvendelsen af Disciplinarmidlerne ved at anvende summarisk Nægtelse af de ovenfor omtalte Friheder. Men under Forhørene har Premierløjtnanten henvist til, at han ved Samtale med Kompagnichefen havde faaet Indtrykket af, at denne havde overdraget ham den Myndighed, han anvendte. Han har tilføjet, at han den 15., efter at have givet den summariske Nægtelse, omtalte dette for Kaptajnen, som han „tilfældig“ traf, og at Kaptajnen svarede ham, „at det var godt“. Premierløjtnanten betragtede dette som ensbetydende med, at Kaptajnen „ganske sanktionerede“ den Befaling, han havde givet. Han tilføjede endvidere, at Kaptajnen, efter at have indsendt den omtalte Indberetning af 18. ds., der saavel angik Premierløjtnant Bahner som Premierløjtnant Tillisch, senere havde udtalt, at „han maatte holde for, at begge Premierløjtnanter havde holdt sig indenfor de af ham givne Rammer“.